

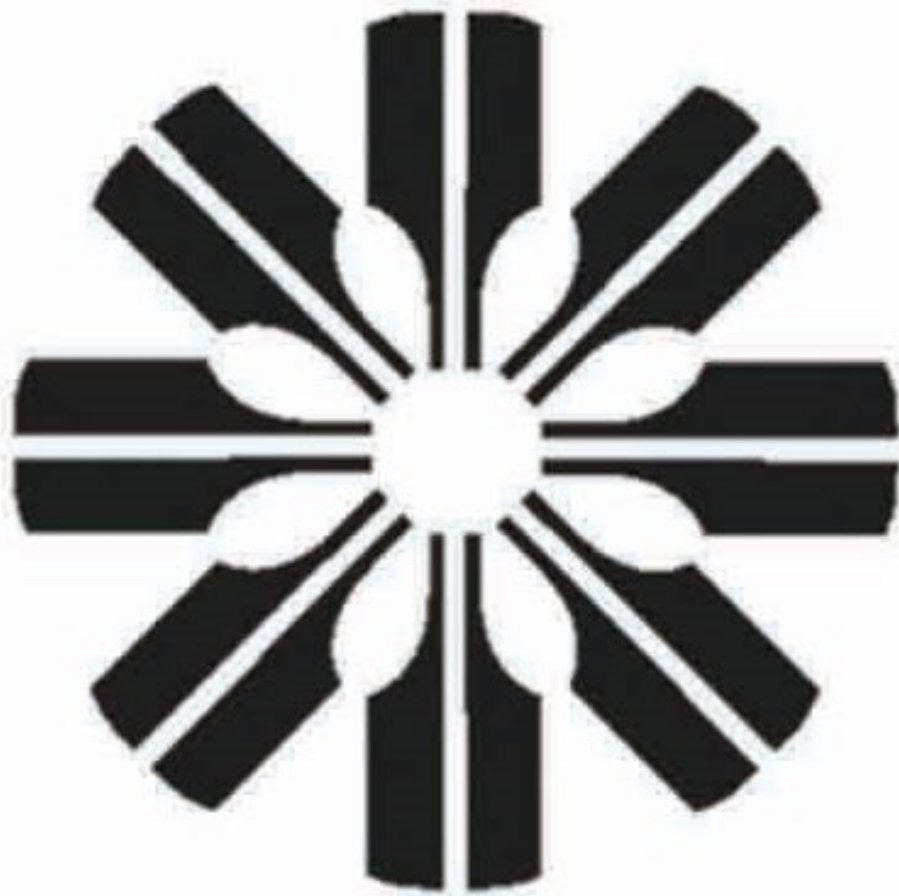
کانون نویسندگان ایران

بیان آزاد

نشر اینترنتی ویژه‌نامه‌های کانون نویسندگان ایران

شماره‌ی ۴، اسفند ۱۳۹۸

ویژه‌ی آرشیو بیانیه‌ها و اطلاعیه‌ها (بهمن ۹۷ تا بهمن ۹۸)

کانون نویسندگان ایران

سرآغاز

چهارمین شماره‌ی «بیان آزاد» به مجموعه‌ی بیانیه‌ها و اطلاعیه‌هایی اختصاص دارد که از آغاز کار هیئت دبیران منتخب هشتمین مجمع عمومی کانون نویسندگان ایران در بهمن ۱۳۹۷ تا بهمن ۱۳۹۸ منتشر شده است. این شماره به اعضای کانون و سایر مخاطبان و خوانندگان امکان می‌دهد تا بخشی از فعالیت‌ها و مواضع کانون را در یک آرشیو مطالعه کنند. در نگاهی کلی بیشتر بیانیه‌های منتشر شده در این یک سال متوجه و معطوف به آزادی بیان و سانسور است؛ یعنی بزرگ‌ترین و سخت‌ترین مشکل پیش روی نویسندگان ایران. اتفاقات این یک سال بیشتر نشان داد که آزادی بیان و سانسور امری منحصر به نویسندگان و هنرمندان نیست بلکه نیاز اساسی همه‌ی مردم است. کم نیستند بیانیه‌هایی که کانون در دفاع از حق آزادی بیان کارگران، دانشجویان، فعالان اجتماعی و سیاسی و دیگر مردم معترض منتشر کرده است. سانسور مختص رسانه و کتاب و نویسنده و هنر و هنرمند نیست بلکه در زندگی عادی مردم نیز حضوری جدی دارد به ویژه هنگامی که پای اعتراض آنها در میان بوده است. (اعتراضات آبان یکی از نمونه‌های بارز آن است) نمی‌توان به سلب آزادی بیان دیگر اقشار و سانسور آنها با این استدلال که به نوشتن و نویسندگی مربوط نیستند بی‌اعتنا بود. این بی‌اعتنایی به آزادی بیان نویسندگان است؛ زیرا آزادی میان مردم تجزیه‌پذیر و بخش‌پذیر نیست. نمی‌شود نویسندگان از آزادی بیان برخوردار باشند و مثلاً کارگران یا دانشجویان برخوردار نباشند. پس دفاع راستین و حقیقی از آزادی بیان، دفاع از آزادی بیان همه‌ی مردم است. هر گروه و قشر اجتماعی هنگام دفاع از آزادی بیان دیگران مشغول دفاع از آزادی بیان خود است. از این منظر است که کانون در مخالفت با سانسور و دفاع از آزادی بیان فعالان عرصه‌های دیگر بیانیه منتشر کرده و می‌کند. جز این، کانون در دفاع از نویسندگان تحت فشار یا در معرض زندان نیز به دفعات بیانیه داده و با این که خودش همواره مورد هجوم و تهدید بوده است؛ از دفاع از این‌گونه نویسندگان ذره‌ای نکاسته است. در همین آرشیو نمونه‌هایی وجود دارد.

آنچه برشمردیم در نگاه نخست هر خواننده‌ی دقیق بر این آرشیو، به دیده می‌آید؛ اما دقت بیشتر و جستجوگرانه وضع نویسندگان به ویژه نویسندگانی که نخواستند به فرمان قدرت گردن بگذارند، هوایی که ادبیات و هنر در آن دم می‌زند، مناسبات حکومت با آنها و... به طور کلی بخشی از تاریخ اجتماعی در برهه‌ای از زمان را نشان می‌دهد.

بیانیه‌ها و اطلاعیه‌هایی که در این شماره‌ی بیان آزاد مجموع شده پیشتر در مناسبت‌های خود در صفحه‌های مجازی کانون مثل فیسبوک، تلگرام و اینستاگرام منتشر شده است.

کمیسیون انتشارات

اسفند ۱۳۹۸

Telegram: @Kanoon_Nevisandegane_Iran

Instagram: Kanoone.Nevisandegane

Facebook: Kanoon nevisandegane iran

Email: Kanoon.nevisandegan.iran@gmail.com

بیان آزاد - شماره‌ی ۴، اسفند ۱۳۹۸

هشتمین مجمع عمومی کانون نویسندگان ایران برگزار شد.

روز جمعه ۱۲ بهمن هشتمین مجمع عمومی عادی سالانه در دوره‌ی سوم فعالیت کانون با حضور شمار زیادی از اعضا در مکانی خصوصی برگزار شد. در آغاز رئیس سنی جلسه پرویز بابایی پس از خوش‌آمدگویی، به یاد جانبختگان راه آزادی بیان و درگذشتگان کانون یک دقیقه سکوت اعلام کرد. سپس هیئت رئیسه مجمع متشکل از حسن اصغری، محسن حکیمی و منیژه نجم عراقی گردش کار جلسه را به عهده گرفتند. منیژه نجم عراقی گزارش عملکرد یک ساله‌ی هیئت دبیران را خواند که پس از بحث، مورد تایید حاضران در مجمع قرار گرفت. در ادامه قباد حیدر گزارش بازرسان مالی را خواند. این گزارش نیز به تایید مجمع رسید. دستور کار بعدی مجمع انتخابات بود. در این بخش باید اعضای هیئت دبیران، منشی، صندوقدار و بازرسان مالی انتخاب می‌شدند. برای انجام این قسمت هیئت نظار از میان داوطلبان تایید شده‌ی حاضران تشکیل شد. سیدعلی صالحی، حسن صفدری، صادق عباسی، علی عبداللهی و محمدرئوف مرادی اعضای هیئت نظار بودند. اسامی کاندیداها برای رکن‌های مختلف ثبت و برگه‌های رای توزیع شد. دقایقی بعد هیئت نظار برگه‌های رای را جمع و اقدام به شمارش و ثبت آرا کرد. پس از شمارش آرا این نتایج به دست آمد:

اعضای اصلی هیئت دبیران به ترتیب آرا:

۱- رضا خندان (مهبادی)

۲- بکتاش آبتین

۳- علی کاکاوند

۴- حافظ موسوی

۵- هرمز ناصر شریفی

اعضا جانشین (علی‌البدل) هیئت دبیران به ترتیب آرا:

۱- علی‌رضا جباری

۲- آیدا عمیدی

۳- علیرضا آدینه

۴- آتفه چهارمحالیان

۵- قباد آذرایین

منشی:

آرش گنجی

بازرسان مالی:

۱- فریبرز رئیس دانا

۲- فاطمه سرحدی زاده

صندوقدار:

علی صبوری

هیئت دبیران برگزیده‌ی هشتمین مجمع عمومی کانون نویسندگان ایران ضمن ابراز خرسندی از برگزاری موفق مجمع عمومی سپاسگزار کوشش‌های اعضای هیئت دبیران دوره‌ی قبل است و همه‌ی همت خود را به کار خواهد برد تا در دوره‌ی پیش‌رو برای دفاع از حقوق و منافع نویسندگان، مخالفت بی‌تخفیف با سانسور و دفاع از آزادی بیان بی‌هیچ حصر و استثنا و اعتلای فرهنگی جامعه گام‌های بیشتر و بلندتری بردارد.

هیئت دبیران کانون نویسندگان ایران

۱۷ بهمن ۱۳۹۷

Telegram: @Kanoon_Nevisandegane_Iran

Instagram: Kanoone.Nevisandegan

Facebook: Kanoon nevisandegane iran

Email: Kanoon.nevisandegan.iran@gmail.com

بیان آزاد - شماره‌ی ۴، اسفند ۱۳۹۸

بیانیه‌ی کانون به مناسبت روز جهانی زبان مادری

روز جهانی زبان مادری گرامی باد

"کانون رشد و شکوفایی زبان‌های متنوع کشور را از ارکان اعتلای فرهنگی و پیوند و تفاهم مردم ایران می‌داند و با هر گونه تبعیض و حذف در عرصه‌ی چاپ و نشر و پخش آثار به همه‌ی زبان‌های موجود مخالف است." (اصل سوم منشور کانون نویسندگان ایران)

زبان‌های موجود در جهان امروز، هر کدام مسیری را پیموده‌اند و از جنگ‌ها، شکست‌ها و پیروزی‌های بسیاری گذشته‌اند تا به روش‌های مختلف، از جمله هنر و کتابت به زمانه‌ی ما برسند.

مهم است بدانیم تنوع زبانی نه فقط موجب تفرقه بین انسان‌ها نیست که باعث همبستگی است. و نیز مهم است بدانیم هیچ زبانی مزاحم زبان عمومی نیست، زبان عمومی نیز مزاحمتی برای دیگر زبان‌ها ایجاد نمی‌کند، بلکه آنها می‌توانند به غنای یکدیگر کمک کنند، چرا که هر زبانی زاینده است نه زائده. این حکومت‌ها هستند که با سیاست‌های سوگیرانه، به یک زبان حکم چماق می‌دهند.

وقتی کودکی را مجبور کنیم تا در ابتدای راه، زندگی را از دریچه‌ی زبانی که نمی‌شناسد ببیند، به نوعی راه تحقیر خویشتن و دیگری را به او آموزش داده‌ایم؛ این یکی از دلایل گسست فرهنگی مردمی است که صدها بلکه هزاران سال در کنار هم زیسته‌اند. تحصیل و آموزش به زبان مادری حق طبیعی هر انسان است و کوتاهی در احقاق این حق کمترین نتیجه‌اش افت تحصیلی و دوری از سواد و فرهنگ است. در مقابل، آموزش به زبان مادری در دوران کودکی نقش بسزایی در سلامت روانی و پیشرفت جامعه دارد.

میراث فرهنگی بشر امروز برآیند همه‌ی فرهنگ‌ها و زبان‌هاست. ایجاد محدودیت و ممنوعیت برای هر زبان در هر جای جهان یعنی بسته شدن یک راه گفتگو. بنابراین به جای این‌که از حضور زبان‌های دیگر هراس داشته باشیم باید تلاش کنیم تا همه‌ی آنها حفظ شوند؛ تلاش کنیم تا هیچ زبانی در قیدوبند نباشد و نماند. در راستای چنین تلاشی است که کنشگران خلاق و پیشرو عرصه‌ی فرهنگ با خلق و نشر آثار ادبی و فکری به زبان‌های گوناگون، علاوه بر آفرینش خرد و زیبایی، موجب درک متقابل انسان‌ها از یکدیگر می‌شوند. کانون نویسندگان ایران تلاش نویسندگانی از این دست را ارج می‌نهد و روز جهانی زبان مادری را گرامی می‌دارد.

کانون نویسندگان ایران

۱ اسفند ۱۳۹۷

Telegram: @Kanoon_Nevisandegane_Iran

Instagram: Kanoone.Nevisandegane

Facebook: Kanoon nevisandegane iran

Email: Kanoon.nevisandegan.iran@gmail.com

بیان آزاد - شماره‌ی ۴، اسفند ۱۳۹۸

گرامی باد هشت مارس، روز جهانی زن!

هشت مارس فرصتی است برای گرامیداشت مسیری که جنبش‌های زنان در صد و پنجاه سال اخیر پیموده‌اند و بیش از آن فرصتی است برای سخن گفتن از دشواری‌هایی که جهان تا رسیدن به برابری پیش رو دارد. مسیری که با اعتراض به نابرابری‌های قانونی و حقوقی آغاز شد و با آگاهی‌بخشی درباره‌ی کلیشه‌ها و ساختارهای پنهان نظام مردسالار گسترش یافت، اکنون هر گام کوچک و بزرگی در راه برابری را در بر می‌گیرد. مسیر مبارزات زنان در ایران پر فراز و نشیب بوده است. پس از انقلاب ۱۳۵۷ نظام حاکم برخی دستاوردهای زنان را از آنان ربود و به دنبال آن مبارزاتی تازه در برابر قوانین تبعیض‌آمیزی چون قوانین نابرابر خانواده، حجاب اجباری، ممنوعیت صدای زنان خواننده و ... شکل گرفت که تا به امروز ادامه یافته است. در کنار موانع قانونی، قوانین نانوشته و تبلیغاتِ هدفمندِ حکومت نیز عرصه را بر زنان و هر کسی که در راه برابری جنسیتی گام برمی‌دارد، تنگ‌تر کرده است.

در چهل سال اخیر، زنان هنرمند، نویسندگان و شاعر نیز، مانند دیگر زنان این سرزمین، رنجی مضاعف را تحمل کرده‌اند و همزمان در تغییر وضعیت نابرابر موجود کوشیده‌اند. سایه‌ی تبعیض‌ها و سیاست‌گذاری‌های حکومت همواره بر روند خلق و ارائه‌ی آثار آنان سنگینی کرده است. کنسرت‌های بانوان، که زمانی با تلاش‌های بسیار به عنوان راهکاری برای شنیده شدن صدای زنان آغاز شده بود، همچنان برای اجرا با محدودیت‌های مکانی و زمانی مواجه است، از تبلیغات محیطی محروم است و به علت ممنوعیت فیلمبرداری و عکاسی، تصویری از آنها در حافظه‌ی هنری این سرزمین باقی نمی‌ماند. آثار زنان شاعر و نویسندگان به شکل‌های پیچیده‌تری سانسور می‌شود. پرداختن به مسائل زنان همچنان می‌تواند هر مؤلفی را در معرض سانسور قرار دهد. برخی «اصلاحیه‌ها» تنها بر آثار زنان نویسندگان و شاعر اعمال می‌شود. تیغ سانسور در مواجهه با آثاری که کلیشه‌های جنسیتی و چارچوب‌های مطلوب حاکمیت را می‌شکند بسیار برنده‌تر عمل می‌کند. حتی در بازار کتاب نیز پرننگ کردن آثاری که قالب‌های موجود را می‌پذیرند یا تأیید می‌کنند در راستای به حاشیه راندن آثار انتقادی عمل می‌کند. در چنین فضایی است که زنان آگاه، نوشتن و خلق آثار هنری را به مبارزه‌ای دائم و رو به جلو تبدیل کرده‌اند. آنها انکارکنندگان وضعیت موجودند. ساختار به ظاهر استوار مردسالار را نشانه می‌گیرند و روش‌های پیچیده و پنهان سانسور را به عقب می‌رانند.

کانون نویسندگان ایران روز جهانی زن و مبارزات همه‌ی انسان‌های برابری‌خواه را گرامی می‌دارد و برای برداشتن گام‌هایی بلندتر و کارا تر کنار آنان می‌ایستد.

کانون نویسندگان ایران

۱۵ اسفند ۱۳۹۷

Telegram: @Kanoon_Nevisandegane_Iran

Instagram: Kanoone.Nevisandegane

Facebook: Kanoon nevisandegane iran

Email: Kanoon.nevisandegan.iran@gmail.com

بیان آزاد - شماره‌ی ۴، اسفند ۱۳۹۸

گرامی باد اول ماه مه؛ روز جهانی کارگر

روز جهانی کارگر، روز طبقه‌ای است که بار تولید را بر دوش می‌کشد اما خود از مواهب آن بی‌بهره‌ترین است. کارگران در این روز، همبستگی و همصدایی‌شان را در سراسر جهان پای می‌کوبند و خواست‌های دیرین‌شان برای عدالت و آزادی را با صدایی رسا فریاد می‌کشند.

جنبش کارگری از جایگاه این مطالبات، مفهوم انسانی و عام‌اش را در زیست‌سایر طبقات تحت ستم گسترش داده است. بسیاری از آرمان‌های بشر، از این مسیر و با تأثیرپذیری از اعتلای جنبش کارگری بنیان نهاده شده یا تعمیق یافته است. خواست‌های انسان امروز برای آزادی بیان، برابری حقوق زنان و مردان، مبارزه برای لغو مجازات اعدام، حقوق کودکان، آموزش همگانی و رایگان، مبارزه با کار اجباری و... پیوندی تنگاتنگ با مطالبات کارگران دارند. بنابراین سرنوشت نویسندگان و افراد و اقشار دیگر جامعه، به طور واقعی، از طریق همین آلام و آرزوهای مشترک با جنبش کارگری گره خورده است.

رشد کیفی جنبش کارگری ایران در سال‌های اخیر و خواست عمومی کارگران برای ایجاد تشکل‌های مستقل و در چشم‌اندازی وسیع‌تر، ایجاد تشکل سراسری و فراگیر، علاوه بر درخواست‌های صنفی، مطالبات عمومی جامعه را برای عدالت و آزادی پُررنگ‌تر کرده است. همچنین باید اذعان داشت که عقوبت چنین رویکردی، بیش از همه، بر گرده‌ی کارگران و معترضان از سنخ اسماعیل بخشی نقش فقر و شلاق بسته است.

کانون نویسندگان ایران ضمن شادباش اول ماه مه به کارگران ایران و جهان، خواهان آزادی همه‌ی فعالان کارگری و نویسندگان و روزنامه‌نگاران در بند، و دیگر زندانیان سیاسی و عقیدتی است. همچنین، به همین مناسبت، خواهان به رسمیت شناختن عملی و واقعی حق آزادی بیان و اعتصاب، برای همه‌ی گروه‌های اجتماعی، به‌ویژه آنهایی‌ست که در وضعیت مصیبت بار معیشتی موجود، قربانیان اصلی رکود اقتصادی و حتا بلایای طبیعی هستند.

کانون نویسندگان ایران

۱۱ اردیبهشت ۱۳۹۸

Telegram: @Kanoon_Nevisandegane_Iran

Instagram: Kanoone.Nevisandegan

Facebook: Kanoon nevisandegane iran

Email: Kanoon.nevisandegan.iran@gmail.com

بیان آزاد - شماره‌ی ۴، اسفند ۱۳۹۸

بیانیه‌ی کانون نویسندگان ایران در محکومیت صدور حکم هجده سال زندان برای سه نویسنده

به دنبال محاکمه‌ی سه عضو کانون نویسندگان ایران در هفتم و هشتم اردیبهشت سال جاری روز گذشته، بیست‌وپنجم اردیبهشت، رای شعبه‌ی ۲۸ دادگاه انقلاب به وکلای پرونده ابلاغ شد. بنا به این ابلاغیه رضا خندان (مهآبادی)، بکتاش آبتین و کیوان باژن هر یک به شش سال زندان محکوم شده‌اند: یک سال برای اتهام "تبلیغ علیه نظام" و پنج سال برای اتهام "اجتماع و تبانی به قصد اقدام علیه امنیت کشور". نامربوط‌تر و سست‌بنیان‌تر از این اتهام‌ها "دلایل" و "مستندات" آنهاست. به سه نویسنده مجموعاً ۱۸ سال حکم زندان داده‌اند که چرا عضو کانون نویسندگان ایران شده‌اید؛ چرا نشریه‌ی داخلی یک تشکل فرهنگی را منتشر کرده‌اید؛ چرا اسناد و مدارک فعالیت‌های پنجاه ساله‌ی کانون را در کتابی گرد آورده‌اید؛ چرا بر مزار احمد شاملو و محمد مختاری و جعفر پوینده رفته‌اید؛ چرا پای بیانیه‌های دفاع از آزادی بیان نویسندگان و هنرمندان و مخالفت با اعدام و سانسور امضا گذاشته‌اید!

این کدام "امنیت کشور" است که انتشار نشریه و بیانیه‌ی اعتراضی اقدام علیه آن محسوب می‌شود؟ امنیت چه کسانی با عضویت در کانون و رفتن بر مزار شاعران و نویسندگان به خطر می‌افتد؟ هر دادگاهی که حتی با اندکی عدالت و استقلال همراه باشد و ذره‌ای حق انسان در آن رعایت شود نیز این نوع "مستندات" را نه ادله‌ی جرم بلکه بهانه‌ی پرونده‌سازی تلقی می‌کند. در حقیقت آنچه در پرونده و دادگاه سه عضو کانون مبنای اتهام و صدور حکم قرار گرفته است چیزی جز گام نهادن در راه آزادی بیان و مخالفت با سانسور نیست و درست به همین سبب آنها محاکمه و محکوم به تحمل حبس شده‌اند؛ اما این فقط محاکمه و محکومیت سه نویسنده نیست، تنها محاکمه‌ی کانون نویسندگان ایران نیست. محکومیت همه‌ی نویسندگان و کسانی است که می‌خواهند از حق آزادی بیان برخوردار باشند. به این گونه محاکمه‌ها و حکم‌هایی که در چند دهه‌ی اخیر برای پراکندن رعب و وحشت و سرکوب آزادی بیان به وفور در جریان بوده است؛ باید پایان داده شود.

کانون نویسندگان ایران پرونده‌سازی و صدور حکم‌های سرکوبگرانه بر ضد رضا خندان (مهآبادی)، بکتاش آبتین و کیوان باژن را محکوم می‌کند و خواهان لغو بی‌قید و شرط این حکم‌ها و مختومه کردن پرونده است. همچنین از همه‌ی نویسندگان و انسان‌های مدافع آزادی بیان می‌خواهد تا از هر راه ممکن به دفاع از این سه نویسنده بپردازند.

کانون نویسندگان ایران

۲۶ اردیبهشت ۱۳۹۸

Telegram: @Kanoon_Nevisandegane_Iran

Instagram: Kanoone.Nevisandegan

Facebook: Kanoon nevisandegane iran

Email: Kanoon.nevisandegan.iran@gmail.com

بیان آزاد - شماره‌ی ۴، اسفند ۱۳۹۸

اطلاعیه

شرایط و نحوه‌ی عضویت در کانون نویسندگان ایران

شرایط و نحوه‌ی عضویت

شرایط عضویت:

الف: داشتن حداقل دو عنوان کتاب منتشر شده برای عضویت پیوسته. کسانی که یک عنوان کتاب منتشر کرده‌اند در صورت برخورداری از شرایط دیگر به عضویت وابسته پذیرفته می‌شوند. (عضو وابسته حق انتخاب کردن و انتخاب شدن ندارد اما می‌تواند در همه جلسات و فعالیت‌های کانون حضور و مشارکت داشته باشد).
*چنانچه نویسنده‌ای به دلیل عدم صدور مجوز وزارت ارشاد موفق به انتشار کتاب نشده باشد، می‌تواند اثر یا آثار خود را برای بررسی شرایط عضویت بفرستد.

**نویسندگان متقاضی عضویت که کتاب‌هایشان را در فضای مجازی منتشر کرده‌اند باید یک نسخه کاغذی از اثر یا آثار خود را برای کمیسیون عضویت بفرستند تا بررسی شود.

ب: داشتن دو معرف از بین اعضای کانون

پ: عدم عضویت یا سابقه فعالیت در نهادها و سازمان‌های سانسور و حذف فرهنگی

ت: تایید و امضای منشور و اساسنامه کانون

ث: ساکن ایران

نحوه‌ی اقدام برای عضویت:

الف: متقاضی عضویت پیش از هر کاری با ارسال آدرس ایمیل خود به نشانی‌های مجازی کانون (صفحه فیسبوک و ایمیل) منشور و اساسنامه کانون را درخواست می‌کند. مطالعه‌ی دقیق منشور و اساسنامه یک گام مهم در فرایند عضویت است.

ب: متقاضی عضویت، خطاب به هیئت دبیران کانون درخواست کتبی می‌نویسد. در این درخواست موارد زیر باید نوشته شود:

Telegram: @Kanoon_Nevisandegane_Iran

Instagram: Kanoone.Nevisandegan

Facebook: Kanoon nevisandegane iran

Email: Kanoon.nevisandegan.iran@gmail.com

بیان آزاد - شماره‌ی ۴، اسفند ۱۳۹۸

مشخصات شناسنامه‌ای، عناوین و مشخصات کتاب‌های منتشر شده ، اعلام قبولی منشور و اساسنامه، نام دو معرف، شماره تماس و آدرس ایمیل و تلگرام، تاریخ درخواست و امضا.

پ: متقاضی همراه درخواست کتبی یک نسخه از دو عنوان کتاب‌های منتشر شده خود را می‌فرستد.
ت: برای مراحل بعدی درخواست‌کننده منتظر تماس کمیسیون عضویت می‌ماند، این انتظار ممکن است از یک تا چهار ماه طول بکشد. چنانچه بیشتر شد خود متقاضی باید پی‌گیری کند.

کمیسیون عضویت کانون نویسندگان ایران

۱۱ خرداد ۱۳۹۸

Telegram: @Kanoon_Nevisandegane_Iran

Instagram: Kanoone.Nevisandegan

Facebook: Kanoon nevisandegane iran

Email: Kanoon.nevisandegan.iran@gmail.com

بیان آزاد - شماره ۴، اسفند ۱۳۹۸

بیانیه‌ی کانون نویسندگان ایران به مناسبت نوزدهمین سالگرد درگذشت شاعر بزرگ معاصر،
احمد شاملو

آن که می‌اندیشد
به ناچار دم فرو می‌بندد
اما آنگاه که زمانه
زخم خورده و معصوم
به شهادت‌اش طلبد
به هزار زبان سخن خواهد گفت...

نوزده سال از خاموشی شاعر بزرگ، احمد شاملو، گذشته است، اما او چونان قله‌ای است که هر چه از آن دورتر شویم عظمتش را بیشتر در می‌یابیم. بامداد شاعر، ستایشگر عشق و آزادی، یک دم از سرنوشت انسان هم‌عصر خود غافل نبود. همه‌ی عمر از مقاومت در برابر ستمی سرود که بر مردم روا داشته می‌شد. از همین رو، ستیز با نابرابری، سانسور و آزادی‌گشی در شعرها و سخنانش موج می‌زند.

در این سال‌های خاکستری و خفقان، از یک سو شاهد کوشش حکومتیان در لباس‌های امنیتی، انتظامی و قضایی برای بر هم زدن مراسم یادبود شاملو بوده‌ایم که به ضرب و شتم اهل قلم و پرونده سازی برای آنان انجامیده است و از سوی دیگر، شاهد نمایش حاکمان با شعر و کتاب شاملو هستیم. گویا از نظر ایشان شاعر خوب، شاعر مرده است؛ اما شاعران حقیقی، همواره با اندیشه‌ها، شعرها و کتاب‌هایشان حضور دارند. احمد شاملو از نگاه ما نماد همه‌ی جان‌های شیفته‌ای است که در برابر استبداد، ابتذال و سانسور ایستادند، نوشتند و بخش پیشرو ادبیات و فرهنگ ایران را آفریدند؛ حضور ما بر مزار او در حقیقت بزرگ داشتن یاد همه‌ی شاعران و نویسندگان مخالف سانسور و مدافع آزادی بیان است.

در نوزدهمین سالگرد درگذشت شاعر بزرگ آزادی، مانند هر سال، دوم مرداد ۱۳۹۸ ساعت شش عصر، در گورستان امامزاده طاهر کرج، گرد هم می‌آییم تا مزارش را گلباران کنیم. یادش همواره گرامی‌ست.

کانون نویسندگان ایران

۲۹ تیر ۱۳۹۸

Telegram: @Kanoon_Nevisandegane_Iran

Instagram: Kanoone.Nevisandegan

Facebook: Kanoon nevisandegane iran

Email: Kanoon.nevisandegan.iran@gmail.com

بیان آزاد - شماره‌ی ۴، اسفند ۱۳۹۸

درباره‌ی محاکمه‌ی کارگران معترض و مدافعان آنها

روز ۱۲ مرداد سال جاری قرار است اسماعیل بخشی نماینده‌ی کارگران نیشکر هفت‌تپه، سپیده قلیان فعال کارگری، علی نجاتی عضو سندیکای کارگران نیشکر هفت‌تپه و امیرحسین محمدی‌فرد، ساناز اللهیاری، امیر امیرقلی و عسل محمدی اعضای نشریه‌ی اینترنتی گام در شعبه‌ی ۲۸ دادگاه انقلاب اسلامی به ریاست قاضی مقیسه محاکمه شوند.

در سال گذشته چند هزار کارگر شرکت نیشکر هفت تپه برای حفظ شغل و گرفتن دستمزدهای پرداخت نشده‌شان دست به اعتراض زدند و کسانی را به نمایندگی انتخاب کردند؛ کسانی اخبار و گزارش‌های آن اعتراض‌ها را بازتاب دادند. حال آن نمایندگان و مدافعان و بازتاب‌دهندگان پس از ماه‌ها بازداشت و تحمل رنج فراوان قرار است چند روز دیگر به دادگاه برده شوند.

از آنها دو تن نماینده‌ی کارگران معترض‌اند و پنج تن دیگر نویسنده و فعال رسانه‌ای. پیداست که تشکیل دادگاه برای آنها و جرم‌انگاری اعتراض و بازتاب اخبار و نوشتن پیرامون مسائل آن به معنای محاکمه‌ی آزادی بیان است. متهمان دادگاه ۱۲ مرداد حتی با معیارهای حداقلی حقوق شهروندی، نه تنها جرمی مرتکب نشده‌اند که به حق شهروندی و انسانی خود عمل کرده‌اند. هر جامعه‌ای بدون وجود و حضور این‌گونه انسان‌ها به قهقرا می‌رود. آنها، بر خلاف انشای سیستم دادرسی و محاکم، ضامن "امنیت" اجتماعی مردم هستند. در شرایطی که حاکمان توانایی حل مشکلات ویرانگر جامعه را ندارند تشکیل این دادگاه‌ها در راستای معترض‌زدایی از راه ایجاد هراس و زندان و شلاق و اعدام است. هم از این‌روست که شمار دادگاه‌ها روند افزایشی دارد و به حکم‌های سنگین ختم می‌شود.

کانون نویسندگان ایران با تاکید برحق آزادی بیان بی‌هیچ حصر و استثنا، برگزاری چنین دادگاه‌هایی را محکوم می‌کند و خواهان آزادی فوری و بی‌قیدوشرط اسماعیل بخشی، سپیده قلیان، علی نجاتی، امیرحسین محمدی‌فرد، ساناز اللهیاری، امیر امیرقلی، عسل محمدی و دیگر زندانیان سیاسی و عقیدتی است.

کانون نویسندگان ایران

۱۰ مرداد ۱۳۹۸

Telegram: @Kanoon_Nevisandegane_Iran

Instagram: Kanoone.Nevisandegan

Facebook: Kanoon nevisandegane iran

Email: Kanoon.nevisandegan.iran@gmail.com

بیان آزاد - شماره‌ی ۴، اسفند ۱۳۹۸

بیانیه‌ی کانون در اعتراض به حکم زندان نیما صفار

حکم ناعادلانه‌ی نیما صفار را لغو کنید

روز یکشنبه ۶ مردادماه ۱۳۹۸، از سوی دادگاه تجدید نظر استان گلستان، حکم هشت ماه زندان "نیما صفار" شاعر و نویسنده به او ابلاغ شد.

اتهام نیما صفار "تبلیغ علیه نظام در فضای مجازی" عنوان شده و مطالب و نوشته‌های او در صفحه‌ی شخصی مصادیق این اتهام قرار گرفته است. جلسه‌ی دادگاه تجدید نظر وی در تاریخ ۱ مردادماه سال جاری برگزار شده بود.

نیما صفار، پیش از این نیز در شهریور ۹۶ به هشتاد روز زندان محکوم شده و مدت محکومیت خود را در زندان سپری کرده بود.

بی‌شک این پرونده‌سازی‌ها و محاصره‌ی زندگی معترضان و منتقدان با پرونده‌های قضایی، به منظور مرعوب و منفعل کردن نویسندگان و هنرمندان مستقل و هر انسان معترض و آزادی‌خواه انجام می‌گیرد که مغایر با حق آزادی اندیشه و بیان است. حال اینکه هر چه پیش‌تر می‌رویم شاهد بگیر و ببندهای بی‌رویه و تشدید فضای رعب و وحشت از سوی نهادهای امنیتی هستیم. در کنار افزایش اعتصاب‌ها و اعتراض‌های معلمان، کارگران، فعالان حقوق زنان، مال‌باختگان، دانشجویان، روزنامه‌نگاران و دیگر لایه‌های اجتماعی ناراضی، برای هنرمندان و نویسندگان آزاداندیش و مستقل نیز در بر همان پاشنه می‌چرخد و همچنان سرکوب نویسندگان آزادی‌خواه ادامه دارد.

کانون نویسندگان ایران خواهان لغو حکم ناعادلانه‌ی نیما صفار و همه‌ی پرونده‌های مشابه آن است.

کانون نویسندگان ایران

۱۶ مرداد ۱۳۹۸

Telegram: @Kanoon_Nevisandegane_Iran

Instagram: Kanoone.Nevisandegan

Facebook: Kanoon nevisandegane iran

Email: Kanoon.nevisandegan.iran@gmail.com

بیان آزاد - شماره‌ی ۴، اسفند ۱۳۹۸

تشدید سرکوب آزادی بیان

به‌تازگی گیتی پورفاضل نویسنده، حقوقدان و عضو کانون نویسندگان ایران در شرایطی مبهم بازداشت و به مکانی نامعلوم منتقل شده است. پیش از این اتفاق او و چند تن از شهروندان نامه‌ای سرگشاده حاوی خواست‌های سیاسی منتشر کرده بودند. تا امروز چند تن از امضاکنندگان آن نامه از جمله گیتی پورفاضل بازداشت شده‌اند.

انتشار نظر، انتقاد و خواست‌های مدنی و سیاسی در جوامع برخوردار از آزادی بیان شیوه‌ای مرسوم است و کسی بابت آن نه تنها بازداشت که مواخذه هم نمی‌شود. در ایران اما این معمول‌ترین شکل آزادی بیان، این پایه‌ای‌ترین حق آدمی با دستگیری و زندان پاسخ می‌گیرد. فارغ از قضاوت درباره‌ی محتوای خواست‌های امضاکنندگان نامه‌ی سرگشاده، انتشار آن حق هر شهروند است و مقابله با آن سرکوب آزادی بیان. کانون نویسندگان ایران بازداشت گیتی پورفاضل و همه‌ی کسانی را که به سبب ابراز نظر و عقیده زندانی شده‌اند محکوم می‌کند و خواهان آزادی بی‌قید و شرط بازداشت‌شدگان و همه‌ی زندانیان سیاسی و عقیدتی است.

کانون نویسندگان ایران

۵ شهریور ۱۳۹۸

پیرامون احکام متهمان پرونده‌ی هفت تپه

روز شنبه شانزدهم شهریور پس از ماه‌ها بازداشتِ گروهی از کارگرانِ معترض هفت تپه و حامیان آن‌ها رأی شعبه‌ی ۲۸ دادگاه انقلاب اسلامی به ریاست قاضی مقیسه اعلام شد: یکصدویازده سال زندان و ده‌ها ضربه شلاق برای هفت متهم جوان پرونده‌ی هفت تپه؛ شامل دو کارگر معترض و پنج روزنامه‌نگار مدافع کارگران! حکم صادره چنان آشکار و ظالمانه مرزهای معمول بی‌عدالتی چنین دادگاه‌هایی را پشت سر نهاد که در ساعت‌های آغازین اعلام آن، موج عظیم اعتراض و انزجار گروه‌های مختلف مردم را برانگیخت؛ موج چنان قدرتمند بود که در واکنش به آن و البته بیشتر به منظور تخلیه‌ی فشار اجتماعی، برخی وابستگان و مقامات حکومتی نیز در مجلس شورای اسلامی و قوه‌ی قضاییه صدای واعدالتا! و انصافا! سردادند. یک‌بار دیگر ثابت شد که صدای اعتراض مردم قادر است طرح‌های وسیع و جدی سرکوب و رعب‌افکنی در جامعه را به "طرح سوخته" بدل کند و ناکام بگذارد. هنوز روزی از اعلام حکم‌ها برنگذشته بود که از قول رییس قوه قضاییه گفته شد: به احکام و پرونده "منصفانه رسیدگی" شود. "انصاف" و عدالت اما فقط به حکم‌ها و دادگاه خلاصه نمی‌شود و بسیار پیش از آن زیر پا گذاشته شده است؛ از جایی که کارگران به سبب اعتراض به نقض بدیهی‌ترین حقوق‌شان بازداشت شدند آغاز شده، با شکنجه‌ی بازداشت‌شدگان و مجبور کردن آنها به اعتراف‌های طراحی شده ادامه پیدا کرده و اکنون در پرده‌ی آخر این نمایش بی‌عدالتی و "بی‌انصافی"، با یکصد و یازده سال حبس و ده‌ها ضربه شلاق سرانجام یافته است. در پرونده‌ی هفت تپه و پرونده‌های مشابه، "دادگاه" و "قاضی" و احکام آن فقط بخشی از فرایند "بی‌انصافی" و بی‌عدالتی و ستم است. اگر قرار بر رعایت انصاف باشد باید به کل فرآیند، از آغاز تا پایان، تسری یابد. معنای عملی‌اش این است که در نقطه‌ی شروع، آزادی بیان، آزادی تجمع و اعتراض و اعتصاب تضمین شود. دیگر هیچ کارگر و نویسنده و شهروندی به سبب اعتراض و اعتصاب و بیان اندیشه و عقیده‌اش بازداشت نشود، در این صورت نه تنها پرونده‌ای گشوده نخواهد شد بلکه بسیاری از پرونده‌های جاری، از جمله پرونده‌ی هفت تپه، مختومه می‌شود. "انصاف" واقعی چنین است و "منصف" بودن در پرونده‌ی هفت تپه، چانه زدن در باره‌ی میزان حکم زندان نیست، اعتراض به خود حکم و نفی آن است.

کانون نویسندگان ایران نه فقط حکم‌های ظالمانه علیه اسماعیل بخشی، محمد خنیفر، سپیده قلیان، امیرحسین محمدی‌فرد، ساناز اللهیاری، امیر امیرقلی و عسل محمدی را محکوم می‌کند بلکه بازداشت و شکنجه و تشکیل پرونده برای آنها را نیز محکوم می‌کند و خواهان آزادی بی‌قید و شرط بازداشت‌شدگان و مختومه شدن پرونده‌ی آنها و پرونده‌های مشابه است.

کانون نویسندگان ایران

۱۸ شهریور ۱۳۹۸

Telegram: @Kanoon_Nevisandegane_Iran

Instagram: Kanoone.Nevisandegane

Facebook: Kanoon nevisandegane iran

Email: Kanoon.nevisandegan.iran@gmail.com

بیان آزاد - شماره‌ی ۴، اسفند ۱۳۹۸

به هجوم نظامی پایان دهید!

از لشکرکشی حاکمان ترکیه به مناطق کردنشین سوریه چند روز می‌گذرد. یورش‌ی که نامش، "چشمه‌ی صلح"، نیز به اندازه‌ی دلایل اعلام‌شده‌اش از سوی دولت ترکیه، فریبکارانه است. مردمی که این روزها از زمین و آسمان آماج سلاح‌های مرگبار قرار گرفته‌اند طی سال‌ها و تا دیروز مشغول جنگ با لشکر وحشی و از گور برخاسته‌ی داعش بودند و در نجات جهان از آن جرثومه‌ی جهل و جنایت سهم بسزایی دارند. اکنون که ارتش ترکیه در تیبانی با برخی قدرت‌های جهانی و منطقه‌ای و در سایه‌ی سکوت برخی دیگر، یورش به این مردم را آغاز کرده است انسان‌های آزادی‌خواه و مترقی جهان باید صدای مخالفت و اعتراض خود را یکپارچه بلند کنند. به ویژه از نویسندگان و روزنامه‌نگاران انسان‌دوست و آزادی‌خواه انتظار هست هدف‌های ضد انسانی هجوم به مردمی که می‌خواهند خود اختیار زندگی و تعیین سرنوشتشان را به‌دست داشته باشند، برملا کنند و به سهم خویش در همصدا کردن مردم جهان و جلوگیری از راه افتادن حمام خون بکوشند. حال که دولت ترکیه با بگیر و ببند و سرکوب آزادی بیان در داخل مرزهایش صدای هر انسان‌دوست صلح‌طلب و هر مخالف هجوم نظامی را با برچسب‌هایی نظیر "تبلیغ تروریسم" و "مخدوش کردن اذهان عمومی" خفه می‌کند وظیفه‌ی اهل قلم و روشنفکران در دیگر کشورها سنگین‌تر شده است. بی‌تردید ادامه‌ی این تهاجم به فاجعه‌ای بزرگ منجر خواهد شد.

کانون نویسندگان ایران یورش نظامی ارتش ترکیه و کشتار مردم "روژاوا" را محکوم می‌کند و خواهان قطع فوری آن و بیرون رفتن مهاجمان از خانه و زندگی مردم است.

کانون نویسندگان ایران

۲۳ مهر ۱۳۹۸

Telegram: @Kanoon_Nevisandegane_Iran

Instagram: Kanoone.Nevisandegan

Facebook: Kanoon nevisandegane iran

Email: Kanoon.nevisandegan.iran@gmail.com

بیان آزاد - شماره‌ی ۴، اسفند ۱۳۹۸

بیانیه‌ی کانون نویسندگان ایران درباره‌ی حکم زندان دو تن از اعضا

در ادامه‌ی خشونت‌های گسترده، سرکوب، بازداشت و صدور احکام سنگین برای کارگران، روزنامه‌نگاران و فعالان حقوق کارگری که در جریان اعتصاب‌ها و اعتراض‌های مسالمت‌آمیز خواستار حقوق و مطالبات خود بودند و پیرو سیاست‌های منکوب‌کننده‌ی دستگاه‌های امنیتی و قضایی، در تاریخ ۶ اردیبهشت ۱۳۹۸ علیرضا ثقفی خراسانی، عضو کانون نویسندگان ایران و کانون مدافعان حقوق کارگر و هاله صفرزاده، معلم، فعال کارگری و عضو کانون نویسندگان ایران به همراه هفت تن دیگر از فعالان کارگری در پارک جهان نمای کرج بازداشت شدند؛ به‌قرار گزارش‌ها به‌جز این دو عضو کانون نویسندگان و پروین محمدی، سایر بازداشت‌شدگان پس از ساعاتی بازجویی و آزاد شدند.

دادگاه این سه تن پس از ۱۶ روز حبس و آزادی به قید کفالت در تاریخ ۲ شهریور برگزار و به اتهام تبلیغ علیه نظام با مصداق گرامیداشت روز جهانی کارگر، برای هر نفر حکم یک سال حبس صادر شد و در فاصله‌ی یک ماه از درخواست تجدیدنظر، ابلاغیه‌ی تأیید و اجرای احکام را به آن‌ها ارجاع دادند.

کانون نویسندگان ایران با دفاع از حق ایجاد سندیکا، انجمن، اتحادیه، جمعیت‌ها و دفاع از حق ابراز نظر، اعتراض و آزادی بیان همه افراد و تشکل‌ها، اتهام‌های وارده را به‌شدت محکوم کرده و خواهان لغو فوری و بی‌قیدوشرط حکم‌های صادره است.

کانون نویسندگان ایران

۱۷ آبان ۱۳۹۸

Telegram: @Kanoon_Nevisandegane_Iran

Instagram: Kanoone.Nevisandegan

Facebook: Kanoon nevisandegane iran

Email: Kanoon.nevisandegan.iran@gmail.com

بیان آزاد - شماره‌ی ۴، اسفند ۱۳۹۸

به سرکوب مردم معترض پایان دهید!

برآمدن دوره‌ای اعتراض‌های گسترده در ایران گواه حل نشدن مسائل و مصائب مزمنی است که گریبان جامعه را در چنگ گرفته است. هر بار که صاحبان قدرت با استفاده از قوه‌ی قهریه اعتراض‌ها را پس زده‌اند، زمانی دیگر با توان، سرعت و خشم بیشتر سر برآورده است؛ چنان‌که دور تازه‌ی اعتراض مردم که از ۲۴ آبان آغاز شده به سرعت گسترش یافت و دامنه‌اش در کمتر از ۲۴ ساعت به ده‌ها شهر کوچک و بزرگ رسید.

با اعلام ضربتی افزایش چند برابری قیمت بنزین، مردم به جان آمده از فقر و تبعیض و سرکوب، همان‌ها که به اقرار دست‌اندرکاران دولت، توان تأمین معاش خانواده را ندارند و نزدیک به هشتاد درصدند، صدای اعتراض خود را بلند کردند؛ آنها که کوچکی سفره‌شان جای دستبندی دیگر نداشت، رنج تلنبار شده در دل و جان‌شان را به خیابان بردند مگر گوش شنوایی بیابند؛ اما این بار نیز با ضرب و جرح و بازداشت و گلوله پاسخ گرفتند. همان طور که در چهار دهه‌ی گذشته هر گاه کارگران و معلمان و زنان و دانشجویان و نویسندگان و فعالان مدنی و سیاسی مستقل برای بیان مطالبات خود، حتی مطالبات جزئی صنفی، ناگزیر دست به اعتراض زدند یا تشکلی ایجاد کردند، با انگ‌هایی چون «اخلالگر»، «وابسته به بیگانه»، «مخل امنیت ملی» و با یورش مأموران امنیتی و انتظامی و زندان مواجه شدند. هم‌اکنون پرونده‌های امنیتی که برای فعالان عرصه‌های گوناگون ساخته شده از شمار خارج است. نتیجه‌ی این واکنش‌ها خفه کردن صدای مردم بوده است. تحمیل سکوت در شرایطی که هر دم بر رنج مردم افزوده می‌شود فوران خشم و برخاستن فریاد اعتراض را به دنبال دارد و این همان اتفاقی است که اکنون در حال روی دادن است.

اعتراض به هر اجحاف و ستم، بخشی از آزادی بیان و حق مردم است؛ مقابله با آن با دستبند و باطوم و گلوله گرچه روال معمول حاکمیت در چند دهه‌ی اخیر بوده است، این بار شدتی بیشتر یافته طوری که فقط در پنج روز نخست صدها کشته و هزاران زخمی و بازداشتی بر جا گذاشته است. قطع سراسری اینترنت و محروم کردن مردم ایران و جهان از دسترسی به اخبار رویدادها، شگردی دیگر برای سرکوب اعتراض‌ها دور از چشم جهانیان و شکلی دیگر از سانسور گسترده است. طرفه آنکه در همین وضع مقامات پشت تریبون‌ها از حق قانونی مردم برای اعتراض داد سخن می‌دهند!

با تبدیل کردن خیابان‌های شهرها به میدان جنگ و با استفاده از خشونت و بگیر و ببند و قطع اینترنت شاید بتوان آتش مطالبات مردم را زیر خاکستر برد، اما قطعاً نمی‌توان آن را خاموش کرد.

کانون نویسندگان ایران مقابله‌ی خشونت‌بار با آزادی بیان مردم را محکوم می‌کند و خواهان رهایی همه‌ی بازداشت‌شدگان اعتراض‌های اخیر است و هشدار می‌دهد: حاکمان به جای تحقیر، تهدید و سرکوب معترضان

Telegram: @Kanoon_Nevisandegane_Iran

Instagram: Kanoone.Nevisandegane

بیان آزاد - شماره‌ی ۴، اسفند ۱۳۹۸

Facebook: Kanoon nevisandegane iran

Email: Kanoon.nevisandegan.iran@gmail.com

که جز فریاد سلاحی ندارند، به حق آزادی بیان آنها تمکین کنند، نیروهای امنیتی و انتظامی را با آلات و ادوات سرکوبگریشان از خیابان‌ها جمع کنند و به مردم فرصت اعتراض و بیان خواسته‌هایشان را بدهند.

کانون نویسندگان ایران

۲۹ آبان ۱۳۹۸

Telegram: @Kanoon_Nevisandegane_Iran

Instagram: Kanoone.Nevisandegan

Facebook: Kanoon nevisandegane iran

Email: Kanoon.nevisandegan.iran@gmail.com

بیان آزاد - شماره ۴، اسفند ۱۳۹۸

بیانیه‌ی کانون نویسندگان ایران به مناسبت بیست و یکمین سالگرد قتل نویسندگان آزادی‌خواه: محمد مختاری و محمدجعفر پوینده

بیست و یک سال از برملا شدن قتل‌های سیاسی زنجیره‌ای گذشته است؛ جریانی سازمان‌یافته که کشتن دو عضو کانون نویسندگان ایران، محمد مختاری و محمدجعفر پوینده، و کارآجین کردن دو فعال سیاسی، داریوش فروهر و پروانه اسکندری، تنها بخشی از آن بود؛ جریانی که در طول سال‌ها جان نویسندگانی چون غفار حسینی، احمد میرعلائی، مجید شریف، حمید حاجی‌زاده، پیروز دوانی و بسیاری دیگر را در داخل و خارج کشور ستانده بود. پایداری روشنفکران و آزادی‌خواهان در حمایت از دادخواهی خانواده‌های کشته‌شدگان، نه تنها آن جنایات هولناک را از دستبرد فراموشی در امان نگه داشت که دادخواهی را مسئله‌ای عمومی کرد.

اکنون، هم‌زمان با بیست و یکمین سالگرد قتل یاران ما، حکومتی که دستش از خون جان‌باختگان دهه‌ی سیاه ۶۰ و کشته‌شدگان ۷۸ و ۸۸ و ۹۶ و قربانیان قتل‌های سیاسی زنجیره‌ای رنگین بود، به روی مردم آتش گشوده است. هنوز زمانی از اخبار کشتار «شهریار» نگذشته است که خبر از کشتار هولناک «نیزار ماهشهر» می‌رسد. در گرماگرم این خشونت خونبار و تهدید و ارعاب بازماندگان قربانیان، هر لحظه بیش از پیش بیمناک‌جان‌بازداشت‌شدگان و در زندان ماندگانیم. آنچه در این روزها به سبب سرکوب و سانسور گسترده بر مردم معترض رفته است، ما را در راه کوشش برای تحقق بخشیدن به آزادی بیان و مبارزه‌ی بی‌امان با همه‌ی شکل‌های سانسور استوارتر کرده است.

گرد آمدن هر ساله‌ی ما بر مزار دو جان‌باخته‌ی آزادی بیان، محمد مختاری و محمدجعفر پوینده، سر سپردن به آیین سوگواری و تسکین رنج فقدان نیست؛ پای فشردن بر حق دادخواهی است؛ ارج نهادن بر آرمانی است که دو عضو مؤثر کانون نویسندگان ایران جان خود را بر سر آن گذاشتند: تحقق "آزادی اندیشه و بیان بی هیچ حصر و استثنا."

کانون نویسندگان ایران در سالگرد قتل محمد مختاری و محمدجعفر پوینده صدای دادخواهی خود را بالاتر می‌برد و اعلام می‌کند که تا محاکمه و مجازات آمران و عاملان قتل‌های سیاسی زنجیره‌ای از پا نخواهد نشست. به همین مناسبت، روز جمعه ۱۵ آذر ماه، ساعت ۳ بعد از ظهر، بر مزارشان گرد می‌آییم و یادشان را گرامی می‌داریم.

کانون نویسندگان ایران

۹ آذر ۱۳۹۸

Telegram: @Kanoon_Nevisandegane_Iran

Instagram: Kanoone.Nevisandegan

Facebook: Kanoon nevisandegane iran

Email: Kanoon.nevisandegan.iran@gmail.com

بیان آزاد - شماره‌ی ۴، اسفند ۱۳۹۸

اطلاعیه

لغو حضور بر مزار جعفر پوینده و محمد مختاری

در پی انتشار بیانیه‌ی کانون نویسندگان ایران در باره‌ی برگزاری مراسم گرامیداشت یاد دو نویسنده‌ی آزادیخواه، محمد مختاری و محمدجعفر پوینده که قرار بود روز جمعه ۱۵ آذر، ساعت ۳ بعد از ظهر بر مزار آنها برگزار شود از وزارت اطلاعات با چند تن از اعضای هیئت دبیران کانون تماس گرفتند و هشدار دادند که با مراسم اعلام‌شده با شدت و خشونت برخورد خواهد شد. از این رو هیئت دبیران کانون نویسندگان ایران به منظور حفظ جان اعضای خود و سایر دوستداران زنده‌یادان مختاری و پوینده این مراسم را لغو شده اعلام می‌کند.

روابط عمومی کانون نویسندگان ایران

۱۳ آذر ۱۳۹۸

Telegram: @Kanoon_Nevisandegane_Iran

Instagram: Kanoone.Nevisandegan

Facebook: Kanoon nevisandegane iran

Email: Kanoon.nevisandegan.iran@gmail.com

بیان آزاد - شماره‌ی ۴، اسفند ۱۳۹۸

آرش گنجی را آزاد کنید!

روز یکشنبه یکم دی ماه، آرش گنجی مترجم و منشی کانون نویسندگان ایران در منزل خود بازداشت و به مکانی نامعلوم منتقل شد. اکنون پس از دو روز مشخص شده است که او در بازداشت‌گاه اوین و تحت بازجویی وزارت اطلاعات است.

در پی اعتراض‌های وسیع و عمیق مردم به‌جان‌آمده از فقر و تبعیض و ستم، صاحبان قدرت به جای توجه به خواست‌های آن‌ها بر شدت سرکوب‌ها افزوده و دامنه‌ی بازداشت‌ها را گسترده‌تر کرده‌اند؛ بازداشت آرش گنجی نمونه‌ای دیگر است. افزون بر این، او یکی از اعضای کانون نویسندگان ایران است؛ تشکلی که همواره از سوی نهادهای امنیتی با ارباب، بازداشت، صدور حکم‌های سنگین و حبس و قتل اعضای فعالش، زیر ضرب و فشار قرار داشته است. به موازات آن البته، بطلان این روش برای دست شستن کانون از هدف‌های تعیین شده در منشورش، ثابت شده است.

آرش گنجی بیمار قلبی است و بازداشت و فشار ناشی از بازجویی‌هایی که در پایمال کردن حقوق انسانی و قانونی متهمان شهره‌ی عالم است، جان او را در معرض خطر قرار می‌دهد. مسئولیت هر گونه آسیب بر عهده‌ی نهاد بازداشت‌کننده و حاکمیتی است که نشان داده است در برابر حق آزادی بیان مردم جز ضرب و جرح، زندان و کشتن پاسخی ندارد.

کانون نویسندگان ایران بازداشت آرش گنجی را محکوم می‌کند و خواهان آزادی فوری و بی‌قید و شرط او و همه‌ی زندانیان سیاسی و عقیدتی است.

کانون نویسندگان ایران

۳ دی ۱۳۹۸

Telegram: @Kanoon_Nevisandegane_Iran

Instagram: Kanoone.Nevisandegan

Facebook: Kanoon nevisandegane iran

Email: Kanoon.nevisandegan.iran@gmail.com

بیان آزاد - شماره‌ی ۴، اسفند ۱۳۹۸

خطاب به همه‌ی نویسندگان و مدافعان آزادی بیان در جهان:

حکم زندان سه نویسنده باید لغو شود!

پرونده‌ی سه تن از دبیران فعلی و پیشین کانون نویسندگان ایران، رضا خندان (مه‌بادی)، بکتاش آبتین و کیوان باژن با رأی دادگاه تجدید نظر در مجموع به ۱۵ سال و ۶ ماه زندان ختم، و به مرحله‌ی اجرا نزدیک شد. این پرونده که بیش از چهار سال از گشوده شدن آن در وزارت اطلاعات جمهوری اسلامی می‌گذرد، با اتهام‌های «تبلیغ علیه نظام» و «اجتماع و تبانی به قصد اقدام علیه امنیت کشور» یک سال پیش به دادگاه بدوی فرستاده شد. شاکی این پرونده وزارت اطلاعات و مستندات و مصادیق اتهام‌ها: انتشار خبرنامه‌ی داخلی کانون، بیانیه‌ها، تدوین کتاب با موضوع تاریخ کانون و حضور در مراسم سالانه‌ی دو تن از کشته‌شدگان قتل‌های سیاسی زنجیره‌ای، محمد مختاری و محمدجعفر پوینده، و همچنین شرکت در مراسم گرامی‌داشت احمد شاملو، شاعر سرشناس ایران، است. دادگاه بدوی، به ریاست قاضی مقیسه، با استناد به این مصادیق هر یک از این سه نویسنده را به شش سال زندان محکوم کرده بود. پس از اعتراض وکلا، پرونده به شعبه‌ی ۳۶ دادگاه تجدید نظر رفت و آنجا، با تفاوتی جزئی، رأی دادگاه بدوی تأیید شد. روز هفتم دی سال جاری، وقتی رأی دادگاه به وکیل پرونده ابلاغ شد، فقط محکومیت کیوان باژن از شش سال به سه سال و نیم تغییر یافته، و حکم رضا خندان و بکتاش آبتین، هر یک شش سال زندان، تأیید شده بود. اکنون پرونده به مرحله‌ی اجرای حکم رسیده است.

این فشارها و زندان‌ها بهایی است که کانون نویسندگان ایران در عمر پنجاه ساله‌ی خود برای مبارزه با سانسور و دفاع از آزادی بیان بارها پرداخته است. آنچه در این پرونده «مستندات» و «مصادیق» خوانده شده، فقط بهانه‌هایی است برای این‌که سه تن از نویسندگان مستقل و آزادی‌خواه را به بند کشند و دیگران را به هراس افکنند؛ اما برای کانون و اعضای آن این «مصادیق جرم» سند افتخار دفاع از حق آزادی بیان است. در حقیقت، این نویسندگان به دلیل مبارزه با سانسور و دفاع از آزادی بیان بی‌هیچ حصر و استثنا، محاکمه و محکوم شده‌اند. کل فرایند این پرونده از آغاز تا اکنون آشکارا وهن انسان و وهن عدالت است: بازجویی‌های طولانی و فرسایشی همراه با رعب و وحشت و بدون حضور وکیل؛ دادگاهی که قاضی آن متهم را پیشاپیش "دشمن" می‌داند و آن را به صدای بلند اعلام می‌کند و به هیچ رو حق دفاع که نه، حق حیات هم برای متهم قائل نیست؛ دادگاه تجدید نظری که بی‌حضور متهم و وکیلش جلسه برگزار می‌کند و رأی می‌دهد. از این گونه سیستم دادرسی نمی‌توان انتظار عدالت داشت. واقعیت تأسفباری است؛ اما اصلاً عجیب نیست؛ زیرا این سیستم قضایی جزئی از همان سیستمی است که در آبان ماه برای مقابله با اعتراضات مردم از سلاح جنگی استفاده کرد؛ و صدها تن از مردم معترضی که خواسته‌هایشان را در خیابان فریاد زده بودند، کشت و هزاران نفر از آنها را مجروح، بازداشت و شکنجه کرد. وقتی روز روشن و در خیابان چنین رفتار می‌کنند، از پشت درهای بسته‌ی دادگاهشان نمی‌توان انتظار حق و عدالت داشت.

کانون نویسندگان ایران از نویسندگان، هنرمندان و نهادهای فرهنگی و حقوق بشری داخل ایران و خارج از آن و از انسان‌های منصف و آزادی‌خواه انتظار دارد که از هر راه و روش ممکن و مناسب به حکم‌های انشا شده

Telegram: @Kanoon_Nevisandegane_Iran

Instagram: Kanoone.Nevisandegane

Facebook: Kanoon nevisandegane iran

Email: Kanoon.nevisandegan.iran@gmail.com

بیان آزاد - شماره‌ی ۴، اسفند ۱۳۹۸

برای رضا خندان(مهآادی)، بکتاش آبتین و کیوان باژن اعتراض کنند و خواهان لغو آنها شوند. با بلند کردن صدای اعتراض در هر جای جهان نباید اجازه داد صاحبان قدرت در حق نویسندگان ستم روا دارند و این حکم‌های ناعادلانه را به اجرا درآورند.

کانون نویسندگان ایران

۱۰ دی ۱۳۹۸

Telegram: @Kanoon_Nevisandegane_Iran

Instagram: Kanoone.Nevisandegan

Facebook: Kanoon nevisandegane iran

Email: Kanoon.nevisandegan.iran@gmail.com

بیان آزاد - شماره‌ی ۴، اسفند ۱۳۹۸

صدور حکم زندان برای مقابله با آزادی بیان

مرداد امسال ۱۴ تن از کنشگران حقوق زنان اقدام به نوشتن نامه‌ای انتقادی خطاب به حاکمیت جمهوری اسلامی کردند. در پی انتشار نامه، شماری از امضاکنندگان آن بازداشت و پس از بازجویی‌های بلندمدت به قید وثیقه آزاد شدند. در روزهای اخیر گیتی پورفاضل، نویسنده، حقوقدان و عضو کانون نویسندگان ایران و سه تن دیگر از امضاکنندگان نامه؛ شهلا جهان بین، زهرا جمالی و شهلا انتصاری هر یک به ۲۷ ماه زندان محکوم شدند. پیشتر نیز فاطمه سپهری و نرگس منصوری، دو تن دیگر از امضاکنندگان همین نامه، هر یک به ۶ سال زندان محکوم شده بودند. بی‌تردید صدور این احکام هدفی جز سرکوب آزادی اندیشه و بیان ندارد. کانون نویسندگان ایران بدون داوری در باره‌ی محتوای نامه، حکم‌های صادره را محکوم می‌کند و خواستار لغو احکام زندان نویسندگان نامه است.

کانون نویسندگان ایران

۲۳ بهمن ۱۳۹۸

شماره‌های پیشین «بیان آزاد» را در آدرس‌های زیر بخوانید:

<https://docdro.id/Dkn9tnj>

<https://docdroid.net/vf7qStg/bian-aazad-1.pdf>

<https://docdro.id/MCRME8J>

<https://docdro.id/s9vhErt>

Telegram: @Kanoon_Nevisandegane_Iran

Instagram: Kanoone.Nevisandegan

Facebook: Kanoon nevisandegane iran

Email: Kanoon.nevisandegan.iran@gmail.com

بیان آزاد - شماره‌ی ۴، اسفند ۱۳۹۸